

CASALS DE JOVES DE CATALUNYA

Encara que el confinament i el distanciament s'han convertit en el nostre mode de vida durant aquests temps tan inusuals, és moment de caminar plegats, de trobar-nos en espais que mai pensàvem que es convertirien en habituals. Avui és també un dia de reivindicació del nostre passat, de totes les lluites que ens han portat a construir uns drets que ja fa anys que perillen, per un sistema que ens mercantilitza i ens converteix en eines que només serveixen per a produir. Però som molt més que això, i lluitem per ser molt més que això.

Adonant-nos que tornem a una situació d'especial vulnerabilitat per a les treballadores de la península, d'Europa i del món, causada un altre cop per una crisi econòmica justificada per pandèmia mundial que posa en risc la nostra salut, alhora que les nostres feines i els nostres espais.

Abans de la crisi de la COVID-19 ja estàvem en una situació inaguantable, arribant a una taxa d'atur juvenil d'entre 16 i 25 anys, del 56% i, actualment, estem rodejant el 30%. Coneixem que la precarització de les treballadores és facilitada a través de lleis injustes que són dissenyades per tal d'afavorir la concentració de capital en mans de pocs, i són aprovades per polítics amb cap lleialtat cap al poble i sense coneixement de gestió pública. Detestem les limitacions racistes i classistes d'accés al treball, entès per nosaltres com a via de dignificació i apoderament personal i col·lectiu. Conscients de que una part de la classe treballadora que, per preservar el privilegi dels propietaris, no ha pogut seguir les indicacions de salut necessàries.

Assenyalem el greu abús de les matrícules d'estudis superiors que seguim pagant tot i no poder gaudir d'una educació presencial: hem hagut de renunciar a les pràctiques de graus, màsters i cicles formatius, sense que se'ns retorni de l'import d'aquestes i com a conseqüència moltes estudiants no sabem si podrem seguir amb els nostres estudis. Recalquem la manca de materials i recursos educatius que dificulten el seguiment del curs escolar, la incompatibilitat del teletreball amb els estudis, així com l'abandonament de les estudiants amb trastorns d'aprenentatge i les repercussions que aquesta crisi genera en la salut mental de les persones en cap moment estan tenint en compte les institucions.

Tot i tenir aquesta situació no observem cap millora, ni cap intenció, de modificar les estructures d'estat capitalista, racista i patriarcal. Sabem que el sistema espanyol està tan endeutat i que sempre es continuarà endeutant, a costa nostra, hipotecant el nostre present i futur. Creiem inadmissible que sigui la banca especuladora la que destrui la gent a qui se li destinen els diners públics, els de totes. Encara així estem orgulloses de la participació activa de les joves a les xarxes ciutadanes de suport i grups d'habitatge que han nascut al llarg del territori intentant donar resposta a les necessitats de les persones. Una vegada més, queda demostrat que sols el poble salva al poble i que les organitzacions veïnals de suport mutu són veritablement l'exemple de solidaritat.

Ha quedat clar en aquesta situació d'emergència la insostenibilitat del sistema sanitari privatitzat actual, per tant demanem la nacionalització de tots els recursos sanitaris existents per poder garantir una sanitat pública de qualitat que protegeixi al personal sanitari i amb cobertura universal.

Exigim també la creació i aplicació d'un pla estatal de cultura que redueixi l'impacte del col·lapse econòmic i la reducció d'aforament que viurem durant el desconfinament, i que faci partícips a tots els sectors de la cultura, per tal de tenir una lògica que respongui a la realitat que està vivint el sector.

Avisem que som joves conscienciades, connectades i en vies d'apoderament, que ens seguirem cuidant i formant per no permetre que se'ns continuï enganyant i empobrint.

Reclamem la suspensió de lloguers i dels pagaments a subministraments bàsics que ens ofeguen i ens impossibilita el dret a una vida digna. Aquest monopoli que amb les mans tacades de sang, de mentides i de fraus desallotja a famílies senceres sense escrúpols, violentament, sense conèixer mínimament el significat de la paraula humanitat. Aquest mateix monopoli que, a sang freda escanya al jovent proletari ensorrant tota alternativa d'allò que consideren un perill per a la seva hegemonia basada a mantenir les desigualtats socials, i en l'explotació de tot allò que els envolta però mai serà seu, la terra i la classe treballadora.

Com a espais juvenils associatius sabem que patirem les conseqüències de tota aquesta mala gestió envers la crisi sanitària i social, però seguirem dinamitzant els nostres espais, seguirem transformant els nostres barris i pobles, continuarem donant a les joves els recursos necessaris que estiguin al nostre abast i seguirem teixint autogestió. Seguim donant suport a les xarxes de suport mutu, proporcionem espais d'aprenentatge en els nostres casals per a les joves del barri, organitzem aules d'estudi i classes per quan s'obrin els casals per tal que ningú es quedi enrere. Ens posicionem a favor de les reclamacions del moviment estudiantil, ja que les joves en som les principals afectades. Des de Casals de Joves seguirem donant veu a les xarxes de suport als barris i pobles, demostrant que aquest és el model a seguir. Un barri organitzat des de la base és un barri fort i combatiu.

Enfront l'1 de maig i la crisi de la COVID-19

